

Vertelling 4–7 jaar

Op de berg 'Gaan jullie mee?' Jezus kijkt naar zijn vrienden. Petrus, Jakobus en Johannes staan op. 'Wij gaan mee', zeggen ze. 'Waar gaan we eigenlijk naartoe?' 'Ik neem jullie mee de berg op. Daar kunnen we even helemaal alleen zijn.' De leerlingen lopen achter Jezus aan. Het is een hele klim. Petrus kijkt af en toe naar beneden. Wat zijn ze hoog! Hij voelt het kriebelen in zijn buik. Ze klimmen door tot ze boven op de berg zijn. Petrus kijkt naar Jezus. Hij lijkt zo anders vandaag. Jakobus en Johannes zien het ook. 'Kijk eens naar zijn kleren', fluisteren ze tegen elkaar. 'Ze glanzen helemaal!' Jezus en zijn leerlingen zijn niet alleen op de berg. Ze krijgen bezoek. Twee mannen lopen naar Jezus toe. Ze knikken naar elkaar. 'Dag Mozes en Elia', zegt Jezus. De leerlingen fluisteren verder. 'Mozes en Elia?' zeggen ze tegen elkaar. 'Dat zijn mensen van vroeger, profeten van lang geleden. En nou zijn ze hier op bezoek!' Petrus stapt naar voren. 'Ahum', zegt hij. 'Sorry dat ik stoor, maar ik dacht dat het wel handig zou zijn om wat tenten op te zetten. Dan hebben jullie een plek om te slapen.' Petrus weet verder niet zo goed wat hij moet zeggen. Dit heeft hij nog niet eerder meegemaakt. Opeens wordt het donker. Een grote wolk hangt in de lucht. De wolk blijft boven de berg hangen. De leerlingen horen een stem. 'Dit is mijn zoon. Ik houd van hem. Luister naar wat hij zegt!' De leerlingen kijken omhoog. Waar komt die stem vandaan? Dan kijken ze om zich heen. Mozes en Elia zijn er niet meer. Alleen Jezus is er nog. Jezus zegt: 'Jullie hebben veel gezien en gehoord. Maar zeg het niet tegen een ander. Nog niet.' Stilletjes lopen de leerlingen achter Jezus aan de berg af. Ze proberen te begrijpen wat er allemaal is gebeurd.

Vertelling 8–12 jaar

Daar tussen hemel en aarde Jezus wandelt met Petrus, Johannes en Jakobus in de bergen. Ze zijn op weg naar de top. Ze zijn al behoorlijk hoog. Johannes kijkt omhoog. 'Nog even en dan kunnen we de hemel aanraken', grapt hij. Jakobus kijkt naar beneden. 'En als we niet uitkijken, dan raken we de aarde aan!' Hij doet gelijk een stap opzij, verder van de afgrond af. Eindelijk komen ze aan op de plek die Jezus voor ogen heeft. De leerlingen ploffen op de grond. Ze drinken wat water uit de kruiken die ze hebben meegebracht. De zon schijnt feller hier op de berg. Dan stoot Petrus zijn vrienden aan. Hij wijst naar Jezus. Jakobus en Johannes zien het ook. De kleren van Jezus schijnen. Het lijkt wel alsof ze licht geven. Ook hebben ze een bijzondere witte kleur. Zo wit, dat hebben de leerlingen nog nooit gezien. Als hun ogen aan dat wit en licht gewend zijn, zien ze dat Jezus niet alleen is. Er staan twee mannen naast hem. Ze praten met elkaar. Jezus noemt de mannen bij hun naam. Elia en Mozes. De leerlingen kennen die namen wel. Het zijn de profeten van vroeger. Over deze profeten zijn veel verhalen verteld. Maar hoe kunnen zij nou hier met Jezus op de berg staan? Dat is een raadsel voor ze. Petrus staat op. Hij weet niet precies wat hij nu moet doen. Maar hij wil wel wat doen. Wat schuifelend loopt hij naar de mannen toe. 'Is het misschien een idee dat ik drie tenten opzet? Een voor u Jezus, een voor Elia en een voor Mozes?' Petrus krijgt geen antwoord. Want een wolk schuift boven hun hoofd. De wolk is groot en zorgt ervoor dat het licht verdwijnt. Uit de wolk klinkt een stem: 'Dit is mijn geliefde zoon, luister naar hem!' Als de leerlingen weer om zich heen kijken, zien ze dat Mozes en Elia er niet meer zijn. Jezus kijkt hen aan. 'Jullie hebben iets bijzonders meegemaakt', zegt hij. 'Maar dit mag je nog niet verder vertellen. Dat mag pas als de mensenzoon weer levend wordt. De leerlingen knikken wel, maar eigenlijk begrijpen ze niet wat Jezus zegt. Wat bedoelt Jezus met 'de mensenzoon die levend wordt?' Over die vraag denken ze na, terwijl ze de berg aflopen. Achter Jezus aan